

* * *

יוסי גמזו

חלום-הבלהות הנוכחי של מר טירן איראן חמנאי

בספר ויקרא פרק כ"ו יש סקופ היסטורי
שבו מבטיח הבורא לכל סכל סורר
כי הוא, הכל-יכול, ילך עמו סופסוף בקרי
מה שכדאי לכל תחמן פּרסי-ערסי צורר
ולא פחות מכף לשר-החוצ(פנות) ג'ון קרי
לזכר שפשמשטר צמא-דם בערמתו גורר
אותו ואת אובמה וכסילי אחוד ארופי
לפח שבו כבר צ'מברלין את שלום ארצו מכר
כ-dotty אידיוטי שנפתה לבלוף אוטופי
של פיהרר שוינדלר עד שכבר היה שם מאחר –
הרי שכל בר-דעת בהחלט רשאי לרטן
כי בגרעון איראן יש גם איום על וושינגטון.

ואם למישהו דרושה עוד הזכחה נחרצת
ליחס האמריקאים לטרור אלים
על קיומנו אנו, יש לזכר כיצד בעצם
שנים נדרשנו מצדם – מול שלל מטחי טילים
שנענשו בתקיפות במחי תגמול של צה"ל –
ל"התאפקות" ול"רסון" ו"הפעלת בלמים",
עד שחטף גם אנקל סם מידי אסלאם בליעל
אותו טרור עצמו במגדלי התאומים.

לכן רצוי מאד לשר-החוזן דגן, מר קרי,
לדעת מה אומרות שמועות ששום צתות סודי
לטלפון של מנהיגי בנות-ברית לא ישא פרי
של חמר-מודיעין זה סימפטומטי ויסודי
כפי שעולה מלחש-בחש זה שבו נפרש
עקר גורמי חליו הקריטי של רודן פרס
שמסתירים זאת מעמו ושכפה מלא
איש בארצו לא מגלה שהוא אמנם חולה
אך לחש-רחש-בחש זה מצביע כאן על
על האירוניה האיראנית הכמוסה הזאת
כי לא רק הרודן חולה אנוש, גם המשטר
וזה מה שהדליף לנו סוכן "מוסד" נסתר:

בלילה קר מלילותיה של איראן
על משכבו, בארמונו בטהרן
נעור אחוז מורא נורא
ושטוף אגלי זעה קרה
חמנאי, האיתולה הטירן.

כי אם לאור היום מקף הוא בתלאות

כְּשֶׁכִּלְכַּלְתָּ אֶרְצוֹ הַפֶּכֶה לְקַלְקֵלָה
הִנֵּה בַחֲשֵׁךְ, בְּחֹלֹם טְרוֹף בְּלֵהוֹת
נִגְלָה לּוֹ פֶתַע בְּאֵלָה וּבְקַלְלָה
הַמְלִיךְ כָּרֶשׁ, הַגְדוֹל בְּשִׁלְיֻתָּהּ
שֶׁל הַהִיסְטוֹרְיָה הַפְּרִסִית לְדוֹרוֹתֶיהָ
וּבְסִגְנוֹן "מִי שֶׁבִרָךְ" שְׁאִין בּוֹ שְׂבִיב
שֶׁל רְחִמִים מְכַנִּים לּוֹ בְּאֵבִי-אֲבִיו
וּכְמוֹ גְרוֹן מוֹנֵף בְּעֵז עַל עֵץ בַּחֲרֹשׁ
שֶׁשָׁלַל טְרַמִּיטִים כּוֹסְסִים אֶת שְׁרָשׁוֹ
מִגִּישׁ לּוֹ דוֹגְרֵי מִין תְּזוּפְרֶת (אוֹ תְזוּפְרֶשׁ)
הַמְפַחֲדִידָה וּמְרַעֲדָה אֶת כָּל חוֹשְׁיוֹ
שֶׁל חֲמוּם-רֵאשׁ זֶה, הַפְּנֹאֵט תְּמַנְאִי
הַמְתַּחֲבֵל גִּיְהָאֵד אֶטוּמֵי קְנֵאִי
כְּנִגְדַּע עִם קֶטֶן, קֶשֶׁה-עֶרְף וּמִיַּחַד
שֶׁכָּבַר אֶלְפֵי שָׁנִים שָׁרֵד וְלֹא נִכְחַד,
עִם שְׁמֵלֶכֶה הַמִּיתוּלוֹגִי שֶׁל פֶּרֶס
שֶׁעַל אִימְפֵרְיָה עֲנֻקִית כְּנִפְיוֹ פֶּרֶשׁ
לֹא זֶה בְּלִבְדֹּ שְׁלֵא נִסָּה לְכַלּוֹתוֹ
אַלֵּא תִמְךָ בּוֹ וְעוֹדֵד אֶת עֲלוֹתוֹ
מִנְהַרְרוֹת בְּבָל הַבֵּיתָה בְּעִם רַב
אֲשֶׁר קוֹמֵם אֶת מְקוֹדְשׁוֹ אֲשֶׁר נִחְרַב
בְּעוֹד תְּנוּפֶת שִׁיבַת צִיּוֹן שׁוֹבֶרֶת שִׁיא
בְּהַשְׂרָאָה הַצְּהָרֶת כָּרֶשׁ הַפְּרִסִי.

וְכֵה נְזֻפָה רוֹחוֹ שֶׁל כָּרֶשׁ בְּחֹלֹם
בְּאִיֶּתוּלָה שֶׁהַצְּלִיחַ עַד הַלּוֹם
בְּחִרְיֻצוֹת שְׁאִין לָהּ גְבוּל וּסְיָג לְגִרָר
אֶת מְמַלְכָתוֹ, בְּהַ בְּמִקּוֹם לְחֵם יֵשׁ טְרוֹר,
אֶל תַּחְתִּיּוֹת אוֹתוֹ הַסְּטֻטוּס הַמְשֻׁפָּל
שֶׁבּוֹ כְּפוּיָה הִיא לְשַׁחַק כְּאֵן אֶת הַשְּׁפִיל
שֶׁל עֲקֻשׁוֹתָהּ וְטִפְשׁוֹתָהּ הָאֲנוּסוֹת
בְּשֶׁל אֶמְבֵּרְגוֹ כְּלִפְלִי לְהַתְנַסּוֹת
בְּאֶלּוּצֵי שְׁנוּי הַטּוֹן : מִשְׁפַּת אִיוֹם
זֶה שֶׁסְכְּנָה בְּהָ אֶת יְכֻלֶּת הַקִּיּוֹם
לְנִסַּח מִתְּקַ הַשְּׁפֵתִים הַרְכּוֹת
שֶׁבְּהָ דְבַר בְּאוֹ"ם בְּשִׁפְתַּת חֶלְקֵלְקוֹת
מִר רוֹחְנֵי מִשְׁהַבְּרֵר לּוֹ וְהַחֲנוּר
כִּי כָבַר הַגִּיעַ עַל הַסְּנִקְצִיּוֹת עַד צִנְאֵר :

"תְּמַנְאִי תְּחַמְנְאִי, בְּמִקּוֹם לְרִקֵּם
עוֹד מְזוּמוֹת שֶׁל תּוֹקְפָנוֹת, "סַח כָּרֶשׁ, "אֵם
בְּכוֹר אֶטוּמֵי בְּנִתְאֲנֹז אוֹ כּוֹר בְּקוֹם
כְּשֶׁכְּנִי עִמָּךְ הַחֲלֻכָאִים וְנִדְכָאִים
זְקוּקִים יוֹתֵר מִכָּל הַעֲשָׂרַת אוֹרְנִיּוֹם
לְקוֹ פּוֹלִיטִי שֶׁל הַעֲשָׂרַת אִירָאֲנִיּוֹם
שֶׁבְּהָ אִירָאֵן, אִם זֶה בְּכֻלָּל עֲשׂוּי לְקָרוֹת,
כְּאֵן תַּחֲלֵץ מִתְּהוֹם הַבְּרוּךְ וְהַבְּנִקְרוּט
כִּי כְּסָפְכֶם מִיּוֹם לְיּוֹם עֶרְפוֹ פּוֹחַת
בְּעוֹד אַתֶּם רַק מוֹסִיפִים סְכָלוֹת עַל חֲטָא

כָּךְ שְׂבַמְקוֹם קְדָמָה יֵשׁ פִּיאֶסְקוֹ וְדִיגְרֶסְיָה
וְכָל אֲגֶרְסְיָה מוֹסִיפָה לְכֶם דִּיפְרֶסְיָה
בְּטַפְחֵכֶם חֵלוֹם-עוֹעִים מְגִלוֹמְנִי
בּוּ בַתְּבַל כְּלָה יִשְׂרָר אִיסְלָאֵם אִירָאֲנִי
אֲשֶׁר יִטִּיל אֵימָה וּפַחַד וְהִיסְטוֹרְיָה
עַל הַכְּפוּפִים לוֹ כְּשֶׁתִּזְכּוּ לְהִיּוֹת אִימְפֶרְיָה –
בְּמִקּוֹם כָּל זֹאת בָּא זְמַן לְחַדֵּל מִסְכְּלוֹתְכֶם
שְׂבָה פּוֹגְעִים אִיוֹמִיכֶם בְּעִצְמֵכֶם
בְּהַשְׁנִיאֵם אֶתְכֶם יוֹם-יוֹם בְּמֶרֶץ רַב
עַל הָעוֹלָם לְמִרוֹת טַמְטוֹם הַמְּעַרְב
הָאִימְפּוֹטִנְטִי, שְׂגָם הוּא עֵתִיד סוֹף-סוֹף
לְהַתְּפַח כְּשֶׁאֵת כּוֹבֵיכֶם יַחֲשֶׁף.

וּבְכֵן, הַכְּנִס לְךָ, חֲמֵנָאִי, לְרֹאשׁ
שְׂבִימִיו שֶׁל הַשּׁוֹטָה אַחֲשֹׁרוֹשׁ
זְמַם זְמַם הָאִיתוּלָה מֵרֶמֶן
אֵת הַשְּׂמֵדֶת אוֹתָם יֵאָהוּד אוֹלָם תוֹף זְמַן
קָצֵר מְאֹד הִיָּה לוֹ טְרִיק זֶה לְרוֹעֵץ
כִּי הוּא עִצְמוֹ, לֹא הִיאָהוּד, נִתְּלָה עַל עֵץ
עִם כָּל בְּנֵי, הָאֲנִטִּישִׁמִּים הַקְּטַנִּים
מִמְשִׁמְרוֹת מְהַפְּכַת הַהֶמְנִים
שְׂאוּלְתָם שְׁלֹטָה בָּהֶם לֹא הֶפְסֵק
וְלֹא תִפְסוּ שְׁלֹא כְּדֹאִי לְהַתְּעַסֵּק
עִם עַם שְׂכָל מִי שְׂנֹסָה לְכָלוֹתוֹ
נֹכַח שְׂכָשֶׁר שְׂרִידוֹתוֹ וְחִיּוֹתוֹ
גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁל שְׁלָל קִיסְרִיּוֹת
וּמִמְלָכוֹת שְׂנַעְלָמוֹ מִן הַהִיסְטוֹרְיָה
בְּעוֹד שֶׁהוּא מוֹסִיף לְצַמַּח וְלְחִיּוֹת
עַל אֵף קְטָנוֹ בְּתוֹשְׁבֵים וְטִרִיטוֹרְיָה,
אֵף בְּשִׁבִיל זֶה, מֵרֶ חֲמוֹם-רֹאשׁ הַקְּנָאִי,
צָרִיף I.Q. שֶׁל כְּרֶשׁ, לֹא חֲמֵנָאִי...”